

تروما و بهبودی: تعامل عشق و جنگ در وداع با اسلحه همی‌نگوی

بهزاد پورقریب^۱

عبدالباقی رضایی نالار پستی^۲

احمد رضا رحیمی^۳

چکیده

این اثر که یکی از مهم‌ترین آثار ادبی نوشته‌شده توسط یک نویسنده آمریکایی به شمار می‌آید، از دیدگاه‌های انتقادی مختلفی مورد بررسی قرار گرفته است. مطالعه حاضر قصد دارد این رمان را از دیدگاه مطالعات تروما، همان‌طور که توسط جودیت هرمن به تصویر کشیده شده است، بررسی کند. تقسیم‌بندی او از تجربیات تروما به چندین نوع و فرایند بهبودی سه‌مرحله‌ای مهم، محور این مطالعه بوده است. با استفاده از ایده‌های او، این پژوهش نتیجه می‌گیرد که قهرمان رمان از تجربیات تروما عبور می‌کند که به قدری مؤثر هستند که ویژگی‌های اساسی او را تغییر می‌دهند. علاوه بر این، نشان می‌دهد که شخصیت اصلی تلاش می‌کند دوباره به جامعه پیش از تروما متصل شود؛ اما این تلاش محکوم به شکست است. دلیل این امر به‌سادگی این است که او نتوانسته است با تروما مواجه شود و آن را بپذیرد و یک روایت قابل اعتماد ارائه دهد. دلیل اصلی شکست او این است که او تمام مراحل را که هرمن معتقد است یک بازمانده تروما باید برای کاهش درد و رنج طی کند، طی نمی‌کند.

واژه‌های کلیدی: تروما، مطالعات تروما، بهبودی، هویت مجدد، جودیت هرمن

۱. دانشیار زبان و ادبیات انگلیسی، گروه زبان و ادبیات انگلیسی، دانشگاه مازندران، بابلسر، ایران

b.pourgharib@gu.ac.ir

۲. استادیار زبان و ادبیات انگلیسی، گروه زبان و ادبیات انگلیسی، دانشگاه گلستان، گرگان، ایران

۳. دکترای زبان و ادبیات انگلیسی، گروه زبان و ادبیات انگلیسی، دانشگاه شهید بهشتی، تهران، ایران